

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Index Argumentorum De Sacramento Extremæ Unctionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

INDEX ARGUMENTORUM DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

DECISIO LIII. *Argumentum.*

Referuntur diversa nomina, quibus nuncupatur Sacramentum Confirmationis. Traditur ejus existentia, institutio, & definitio. Notantur variae manuum impositiones, ac Uniones Sacrae in Ecclesia.

DECISIO LIV. *Argumentum.*

Tam de Sacramenti Confirmationis materia remota, quam de proxima plenè, ac doctè differit praesens Decisio: & circa utramque materiam plura Dubia, scitu unicuique Ecclesiastico necessaria, proponit, pro utraque opinione examinat, & resolvit.

DECISIO LV. *Argumentum.*

Traditur forma Sacramenti Confirmationis. Inquiritur an illius Verba sint omnia essentialia ad validitatem Sacramenti? Et quomodo sustineri possit forma brevis, qua Graeci utuntur?

DECISIO LVI. *Argumentum.*

Resolvit praesens Decisio, an valeat Confirmationis Sacramentum, si ungatur maxilla confirmandi, non autem Frons? Et quid si unctio fiat ab Episcopo non cum pollice, sed cum indice digito? vel pollice manus sinistrae? aut cum pennicillo?

DECISIO LVII. *Argumentum.*

Agitur de Ministro Sacramenti Confirmationis, & docetur, quod ejus Minister ordinarius est Episcopus. Extraordinarius etiam simplex Sacerdos ex delegatione Papae. Tempus, locus, & habitus declarantur, quibus Episcopus debet hoc Sacramentum ministrare.

DECISIO LVIII. *Argumentum.*

Referuntur tres effectus Sacramenti Confirmationis: Character, Gratia, & Cognatio spiritualis; ad quos consequendos docetur requiri tres dispositiones in suscipiente: Baptismum, Intentionem, & Statum gratiae.

DECISIO LIX. *Argumentum.*

Propositis pluribus generibus personarum, quae non possunt esse Patrini in Confirmatione; ostenditur ab his Patrinatus officium suscipientibus, si quis non sit baptizatus, vel non confirmatus, nullam contrahi spirituales cognationem.

DECISIO LX. *Argumentum.*

Examinatur, & deciditur famosa Controversia, si plures Patrini suscipiant eundem Confirmandum, an omnes contrahant spirituales cognationem? Tandem demonstratur, an Sacramentum Confirmationis sit de necessitate salutis?

INDEX ARGUMENTORUM DE SACRAMENTO EXTREMÆ UNCTIONIS.

DECISIO LXI. *Argumentum.*

Referuntur diversa nomina, quibus nuncupatur Sacramentum Extremæ Unctionis. De Octo Unctionibus Sacris, quae practicantur ab Ecclesia Catholica, ac de earum mystica significatione: Quod cadavera Sacerdotum à Graecis unguuntur Oleo Sancto, antequam sepeliantur.

DECISIO LXII. *Argumentum.*

Probatur Existentia Sacramenti Extremæ Unctionis, ejusque Institutio facta à Christo Domino. Adducuntur rationes, ac auctoritates pro hac veritate desumptae à Conciliis, à SS. Patribus, & à Traditione Ecclesiae. Confutantur Lutherani, ac Calvinistae hoc Sacramentum negantes; & eorum argumenta resolvuntur. Ostenditur triplicem esse Traditionem, Divinam, Apostolicam, & Ecclesiasticam. Compendiosa relatio nativitatis, vitae, ac mortis Martini Lutheri. De origine, & causa Epistolae D. Jacobi Apostoli.

DECISIO LXIII. *Argumentum.*

Disputatur Ubi, & Quando Sacramentum Extremæ Unctionis sit à Christo Domino institutum? Referuntur duae opiniones. Inquiritur, An Unctio, quam faciebant Apostoli *Marc. 6. 13.* fuerit solum miraculosa, an etiam Sacramentalis? Rationes pro, & contra. Concluditur, hoc Sacramentum fuisse institutum à Christo post ejus Resurrectionem. Docetur, cur SS. Evangelistae de eo expressè non scripserint?

DECISIO LXIV. *Argumentum.*

Traditur definitio Sacramenti Extremæ Unctionis, cujus materia est Oleum olivarum ab Episcopo consecratum. Explicantur sex genera Oleorum, & ostenditur, aliud esse Oleum Nominale: aliud Naturale: aliud Artificiale: aliud Supernaturale: aliud Infernale: aliud Sacramentale. Circa omnia praedicta variae eruditiones habentur, praecipue de bonitate, & usu Olei natu-

Index Argumentorum de Sacramento Extremæ Unct.

naturalis; de obligatione solvendi Decimam de ipso. De Lucernis perpetuis antiquorum. De Oleo, quo Reges Francorum inaugurantur. Et de aliis miraculosis multis.

DECISIO LXV. *Argumentum.*

Ostenditur, Materiam remotam Sacramenti Extremæ Unctionis esse Oleum olivarum benedictum ab Episcopo. Circa quam proponuntur, & elucidantur sex difficultates, videlicet: An prædicta Episcopalis benedictio sit de essentia Sacramenti, vel tantum de præcepto Ecclesiæ? An ea fieri possit à simplici Sacerdote? An confici alia die, quàm Feria quinta Cœnæ Domini? An Oleo Consecrato licitum sit addere aliud non consecratum? An Oleum Christumatis possit adhiberi in Extrema Unctione? Et an Oleum vetus benedictum præteritis annis? Eruditiones variae de Calvini nequitia, de Ritibus Græcorum circa hoc Sacramentum. Responsa SS. Congregationum circa prædictum Oleum.

DECISIO LXVI. *Argumentum.*

Explicatur Materia proxima Sacramenti Extremæ Unctionis? Et quot Unctiones de eius essentia sint faciendæ? Referuntur varii usus antiqui unguendi alias partes corporis præter quinque sensus. Ritus Ecclesiæ in Sacramentis immutari non debent. Extrema Unctio quomodo sit Sacramentum Unum, si ad quancunque Unctionem sit repetitio formæ? Unctiones ipsæ an sint faciendæ sub Signo Crucis de necessitate Sacramenti? vel de Præcepto Ecclesiæ? Eruditiones plures de virtute Signi S. Crucis contra Diabolum. Rituale Romanum habet vim legis.

DECISIO LXVII. *Argumentum.*

Enucleantur aliæ tres difficultates circa materiam proximam Sacramenti Extremæ Unctionis: videlicet An, & Ubi sint unguendi infirmi carentes organo alicujus sensus, ut cæci, surdi, ac muti à nativitate; vel non habentes brachia, aut manus? Item an in Unctionibus servandus sit ordo præscriptus à Rituali Romano? Et an faciendæ sint Unctiones pollice Sacerdotis, vel etiam virgula oblonga saltem tempore Pestis? Eruditiones, & Historiæ de cæcis, & de non habentibus brachia, aut manus, sed facientibus operationes mirabiles.

DECISIO LXVIII. *Argumentum.*

Traditur Forma hujus Sacramenti Extremæ Unctionis; & disputatur, an ad valorem Sacramenti debeat esse deprecatoria? vel sufficiat Indicativa, aut Imperativa? Argumenta pro utraque opinione, quarum tutior, quod debeat esse deprecatoria. Formæ Ambrosiana, Veneta, & aliæ hujusmodi pervertuntur etiam videntur indicativæ, probatur eas fuisse deprecativas. Quæ verba in forma Extremæ Unctionis sint de essentia Sacramenti? Curiosi casus de duobus Presbyteris ignorantibus verba Extremæ Unctionis; & absolutionis Sacramentalis.

DECISIO LXIX. *Argumentum.*

Disputatur satis difficilis Quæstio, An Laici, saltem in casu necessitatis possint ministrare infirmis Sacramentum Extremæ Unctionis? Proponuntur septem argumenta, cum exemplis ex vitis Sanctorum desumptis, quæ videntur favore opinioni affirmativæ; sed ea fortiter enervantur.

Doct. Clericali Tom. I. Lib. I.

vantur, & doctissimis eruditionibus resolvuntur. Concluditur, neminem inferiorem Episcopo, vel Sacerdote posse esse Ministrum hujus Sacramenti.

DECISIO LXX. *Argumentum.*

Discutitur famosa Quæstio, an Extrema Unctio licite, & valide dari possit uni, & eidem infirmo à pluribus Sacerdotibus simul, & eodem tempore? Referuntur septem argumenta pro affirmativa opinione, desumpta præcipue ex libro Sacramentorum S. Gregorii Papæ, & aliorum antiquorum Ritualium, nec non ex usu Ecclesiæ Græcæ. Ostenditur, licitam non esse prædictam administrationem in Ecclesia Latina, nisi in duobus casibus necessitatis. Et quo ad validitatem Sacramenti distinguuntur quatuor Casus; ac probatur prædictum librum S. Gregorii, & alios Codices antiquos, vel fuisse alteratos, vel esse intelligendos de simplici Unctione curativa, quæ olim erat in usu; non autem de Sacramento Extremæ Unctionis.

DECISIO LXXI. *Argumentum.*

Disseritur de propriis Ministris Sacramenti Extremæ Unctionis, videlicet de Episcopis erga omnes de eorum Diocesi. De prima Dignitate Ecclesiæ Cathedralis versus suum Episcopum. De Parochis erga suos Parochianos. Et de Regularibus tum Prælati respectu suorum subditorum, tum Deputati ad Sacramenta ministranda degentibus in Monasterio; tum etiam de aliis Regularibus, qui vocati essent ab infirmis extra claustra. Disputatur celebris Quæstio, an Parochi tempore Pestis teneantur ungere infirmos Oleo Sancto cum propriæ vitæ periculo? Nec non quibus Laicis Regulares possint dare Extremam Unctionem virtute suorum Privilegiorum.

DECISIO LXXII. *Argumentum.*

Demonstratur, quando simplices Sacerdotes licite possint ministrare Extremam Unctionem; & quod ad eam dandam prohibiti sunt Sacerdotes excommunicati publice denunciati, & ab officio suspensi. Examinatur ardua Quæstio, An simplices Sacerdotes, absente Parocho, obligati sint sub mortali, cum periculo propriæ vitæ, inungere infirmum Oleo Sancto? Explicatur Præceptum Charitatis, & ordo servandus in diligendo proximo, ac deciditur Quæstio affirmativè cum conditionibus, de quibus in ea. Refellitur opinio contraria Joannis Sancio, & P. Thomæ Tamburini, eorumque sinistra interpretatio doctrinæ S. Thomæ, circa obligationem dandi vitam corporalem pro salute spirituali nostri proximi. Ultimò traditur, an Medicus tempore Pestis obligatus sit mederi infirmis?

DECISIO LXXIII. *Argumentum.*

Duo sunt cardines, super quibus volvit hæc Decisio: Causæ scilicet, ex quibus oritur Pestis; & remedia ad ipsam vel evitandam, vel fugandam. Causæ aliæ sunt naturales, aliæ supernaturales. Illæ, corruptio aeris, & contractus rerum peste infectarum. Hæ, hominum flagitia. Aer corrumpitur novem secundariis causis hic relatis. Contactus inficit irreparabiliter, ut ex adductis exemplis. Pestilentiam mitti à Deo ob peccata hominum probatur Scripturâ Sacrâ, & Historiis. Remedia vel sunt humana tum ad medendum, tum ad præservandum à Peste, quorum plura notantur, præcipue in administratione.

c

stran,

Index Argumentorum de Sacramento Extremæ Unctionis.

strandis Sacramentis peste infectis; vel sunt remedia cœlestia, nempe intercessio Deiparæ, S. Sebastiani, S. Rochi, & aliorum Sanctorum, de quibus eruditiones variae, & jucundæ. Historia Templi Sanctæ Mariæ Salutis Venetiarum, & translationis Imaginis Deiparæ in Ecclesiam PP. Carmelitarum Civitatis Paduæ.

DECISIO LXXIV. *Argumentum.*

Quatuor circumstantiæ servandæ à Parocho, dum ministrat Extremæ Unctionis Sacramentum: scilicet ut ipse sit in gratia, & censuris non irretitus. Sit indutus Cotta, & Stola. Recitet Orationes à Rituali Romano præscriptas ante, & post Unctionem infirmi, cui agonizanti assistere debet, donec expiret. In dando Oleo Sancto non sit nimis properus, nec nimis tardus. Circa prædicta omnia variae, ac utiles eruditiones, doctrinæ, Historiæ, atque Exempla.

DECISIO LXXV. *Argumentum.*

Utrum Parochus moribundus, deficiente quocunque alio Presbytero, possit sibi ipsi ministrare Sacramentum Extremæ Unctionis? disputatur in hac Decisione. Tres rationes Dianæ pro negativa opinione. At pro affirmativa, quæ amplectitur, rationes decem ex Theologia, Jure Canonico, Scriptura Sacra, ac Medicina desumptæ.

DECISIO LXXVI. *Argumentum.*

Firmatur, quod Oleum Sanctum non est ministrandum homini mortuo, sed tantum Viatori, ac viventi. Præmittitur definitio, ac divisio Mortis, nec non causa ejus intrinseca, nempe extinctio caloris naturalis, & humidi radicalis. Si Adam non peccasset, homines non morerentur, quia edentes de fructu Ligni Vitæ positi à Deo in Paradiso terrestri, se semper sanos, ac felices servassent. Quæsitæ plura, ac curiosa de eodem Ligno Vitæ. Explicatio septem ætatum hominum. Rationes sex, ob quas Mortui sunt incapaces Extremæ Unctionis. Objecta duo, & eorum resolutio, quod olim mortui Oleo Sancto linirentur.

DECISIO LXXVII. *Argumentum.*

Quia homo Viator, ut sit capax Extremæ Unctionis, debet esse baptizatus, disputatur, An Catechumena incognita linita Oleo Sancto in articulo mortis, valide receperit illud Sacramentum? Hac occasione varia, atque curiosa dubia deciduntur: videlicet, quo tempore sit institutus Baptismus à Christo Domino? An Apostoli baptizati fuerint ante, vel post Dominicam Passionem? Cornelius Centurio, cur receperit Spiritum Sanctum visibiliter, antequam baptizaretur? Deipara, S. Petrus, & alii Apostoli à quo sint baptizati? An valide contrahant Matrimonium Catechumeni? Hi an possint excommunicari? In loco sacro sepeliri? Et accipere Indulgentias?

DECISIO LXXVIII. *Argumentum.*

Discutitur pulchra Quæstio, An infantes, & pueri ante usum rationis valide recipiant Sacramentum Extremæ Unctionis? Argumenta tria pro opinione affirmativa, quæ rejicitur; & redduntur rationes pro negativa. An DEIPARA receperit Extremam Unctionem? Motiva, ac

Doctores hinc inde. Usus rationis in pueris quo anno præsumendus ad effectum, eos ungendi Oleo Sancto? Morientibus eodem tempore Adulto, ac Puero septenni, cui prius fir ministranda Extrema Unctio.

DECISIO LXXIX. *Argumentum.*

Quia Extrema Unctio ministranda est tantummodò infirmis gravi morbo, non autem levi laborantibus, proponuntur, ac resolvuntur objecta de S. Hiduvige, de S. Malachia, & de Gracis, qui etiam sanos, aut levi dolore afflitos Oleo Sancto inungunt. Ostenditur, Unctiones illas Græcorum non esse Sacramentum, sed Sacramentalia. Referuntur plures casus, in quibus ob improvisa accidentia danda est Extrema Unctio, nempe in fluxu sanguinis è naribus, in puerperio, morfu viperæ, deliquio, timore apoplexiæ. Docetur, quando eadem sit ministranda Ebriosis, Phthificis, Hydropicis, pestiferatis, ac senibus? Tandem notantur duo Casus, in quibus etiam Rei damnati ad mortem Oleo Sancto possunt liniri.

DECISIO LXXX. *Argumentum.*

Ostenditur, quod infirmus priusquam ungatur Oleo Sancto debet Sacramentaliter confiteri peccata sua, discutitur utilis Quæstio, quid agendum à Parocho, si infirmus sensibus sit destitutus? vel in amentiam prolapsus, ita ut non possit confiteri? Refertur duplex stultitia: Una spiritalis, & meritoria, quam Servi Dei affectarunt, inter quos B. Simon Salo, B. Jacoponus, & S. Philippus Neri: altera naturalis, & miserrima, cujus septemdecim species dignæ scitu numerantur. Tandem resolvitur, Extremam Unctionem esse dandam infirmis amentibus, qui antea habuerunt usum rationis; non etiam stultis à nativitate, nisi sub conditione: si aliquo modo deliquisti.

DECISIO LXXXI. *Argumentum.*

Disputatur, quomodo contingat infirmos peccare, vel ex nimia negligentia, vel ex magna devotione erga Oleum Sanctum? Duo contraria Quæsitæ examinantur: Unum, an extet Præceptum obligans sub mortali recipere Extremam Unctionem in periculosa infirmitate? Alterum, an sit licitum in eadem infirmitate pluries reiterare ipsam Unctionem Extremam? Primum Quæsitum resolvitur negativè, tribus casibus exceptis. Secundum, perpenso prius Antiquorum usu, quatuor conclusionibus declaratur.

DECISIO LXXXII. *Argumentum.*

Effectus quinque, quos operatur Extrema Unctio, declarat præsens Decisio. Hi sunt gratiæ augmentum, & aliquando gratia prima. Venialium remissio quo ad culpam, & quo ad partem pænæ. Delectio reliquiarum peccatorum. Levamen conscientiæ. Robur contra tentationes Dæmonis: & sanitas corporis, si expediat animæ salutem. Innuuntur tres Theologicæ Quæstiones de præcellentia dictorum effectuum. De tempore, quo producuntur; & de eorum influxu post sublatum obicem, cum quo fuerat collatum Sacramentum.

* * * *

DE